

סניף "שמרו משפט" * ב"ד מיוחד לפקח עלי; הזמנות, עקולים, סירובים, היתרי ערסאות, פסקי דין, ותיק * ומגן לכניס שלא יקפחו מזכותם: לזכות הב"ד, הזין גמור, ולמזיק דתני, למאן בבוררות, ובמוענים

הכרות "חייב נידוי ושמתא" - על פוקרים ה"מוציאים שם רע" בשקר

הנה כבר יצאנו (זיוס כ"ד יסן תשס"ו) להודיע בשער בת רבים העיוות הדין הגדול - מה שעשו הר' אברהם יוניאן והר' נחום אלי' סוער - למו"ה ישראל מאיר קיהן נ"י, בדבר ה"סירוב" הפסול מה שהוציאו נגדו, למרות שהשיב להם כהלכה - היכן שמוכן להתדיין עם אשתו, ולמרות שכבר השליש לה גם זה כמה שנים - ואינה רוצית לקבלה, הם כותבים בשקר - שהוא מעגן אותה, בו בזמן שהאמת הוא להיפך הגמור: שהיא מעגנת את עצמה - ואותו, והראנו להמון מקורות מדברי הפוסקים - שהסירוב מנוגד כליל להלכה. [ונמצא ב"פנקס בית דין" (תשס"ו 1025)]. ועל של עכשיו באנו, היות שאנשים הנ"ל הוסיפו חטא על פשע - ביום י"א תמוז העל"ם, והוציאו עוד הפעם "סירוב" פסול ומוזיק על מו"ה ישראל מאיר קיהן נ"י.

אלא שעכשיו - צירפו לקשר של רשעים - את הר' צבי (הערשל) שעכמער מניו יארק, המפורסם וידוע לשמצה כ"שומר הנשים והפלגשים" - מניגורן של הנשים - המחניף לתפות על כל מעשי רשע שלהם, מי שלדעתו העקום - אין מעשיו של אדם נמדדים כלל לפי קנה המדה של תורה"ק, אלא לפי "זהותו" של העושה, דאם זה "אשה" - הכל מותר וצודק - אפילו כשזוהו איסורים ומוחלמים, ואם זה גבר - הכל אסור, אפילו כשעושה ע"פ ב"ד - דברים פשוטים להיתר ע"פ תורה, כי לפי דעתו העקום וה"ריפורמי" - מותר לאשה לעשות כל רשעות שבעולם, כולל: "ערכאות" - "מסירה" - "גזילה" וכו', אם רוצית להכריח ע"ז את בעלה - שיתן לה גם הוד כדי קיפוח כל זכויותיו האנושיות וההלכתיות, להיפך הגמור מדעת תורה - שכ"ז פוסל כליל את הגמ, והיא נשארת "אשת איש" גמורה - ובניה מן השני הם "ממורים" גמורים לכל דבר - עד סוף כל הדורות. [וזוה לא כביר היה למראה עינינו מכתב חיווק מה שכתב לאיזה מרשעת - שהסגירה את בעלה החולה בכלא - עבור מתן גמ, וכתב להגן כעדה מתמיתה רבים, היות שכל מה שהיא עושה - הוא ע"פ דעת "רבנים" (שכמותו הדנים ע"פ חוקי סדום)... וכאילו שיש בכח רבנים - להתיר איסורים ברורים ומוחלמים... ו"דו פרצופין" שלו בולט כל כך - עד שמגיע לשוא הנחוק, דאם לרעתו - אפשר להצדיק אשה העושה מעשי רשע ברור - מן הטעם: כיון שעושה כן ע"פ דעת "רבנים"... א"כ איך שמיין את הבעל דגן כרבים - מי שעושה את כל דבריו (שע"פ דעת גמור - וכמבואר בהמון המקורות שציטטנו במכתבינו הנ"ל ו"ע"פ דעת ב"ד... וכנראה דלפי דעתו העקום, אין מועיל "דעת רבנים" - רק "להצדיק מעשי רשע" - המנוגדים לתורה"ק, אבל בשו"א לא - להצדיק "מעשים המוצדקים ע"פ תורה"ק... ושמענו בשם הגה"צ מסמיפלע (בעל קה"י) זצ"ל, שאמר שאם הוא רב - שעומד תמיד לימין הנשים צריך בדיקה אחריו... כי ריח של אבזריהו דינאוף גורף מזה...]

אשר על כן בכח תוה"ק המסורה לנו מפוסקי הדורות, הרינו מכריזים בזה בשער בת רבים על:

הר' צבי (הערשל) שעכמער (מניו יארק)

והר' נחום אליהו סוער - והר' אברהם מיכאל יוניאן (מקאליפארניע)

שהם "מוציאים שם רע" בשקר - ו"מלבינים פני חכמים כרבים" - [שתוא ענף של "רציחה"]

שכבר חרצו חז"ל: ש"אין להם חלק לעוה"ב" - ו"יורדין לגיהנם ואינם עולין" - ו"אין להם כפרה עולמית"

ע"י משנה (לכות פקח ג, מ"ח), גמרא (סוטה י, ב, ספדרין ל"ט, א, ב"מ כ"ט, ב, ערכין ט"ז, א), ורמב"ם (דעות ו, ח, חובל ומזיק ג, ז), ושו"ע (ארח"ע סי' תר"ו, ס"א, וזמ"מ סי' ת"כ, ס"א ול"ט), וע"י פוסק (ח"מ, סי' א) בשם רב שרירא גאון, וב"כ (סג) בשם הר"א"ש (כ"כ פ"ח, סי' ט"ז); דיותר הוא נושט של דברים מבושת של חבלת - דאין לך דבר גדול כלשה"י ודיבת שאדם מוציא על חברו. וב"כ רבינו יונה (ש"ע, שער ג, א"ת ק"ט); עון הוצאת שם רע הוא עון הגדול יותר "כי צער הכלימה מר ממות", ע"כ.

וגם - חייבים "נידוי" ו"שמתא" - מכה שלשה מעמים:

וכמבואר בפוסקים: [א], ע"פ דברי הרמב"ם (הפלות ח"ח פ"ז, ה"ד) ופוסק ושו"ע (י"ד סי' ע"ד, ס"ג): דכל המגדה למי שאינו חייב נידוי - (הכולל הוצאת "סירוב" פסול כמש"כ התה"ד (ח"כ, סי' ס"ג)) - "הוי ליה הוא עצמו בר נידוי". [ב], ע"פ הנפסק להלכה בשו"ע (ח"מ סי' א, ט"ז): ד"מגדוין את המכניש - אף רק בדברים" ע"י"ש. [ג], ע"פ הנפסק ברמ"א (ח"מ סי' כ"ו, ס"א, ופ"ת סמ"א סי' ט"ז); ד"מחרימין ומגדוין" - את "המחויק" ביד התולך לפני עבד, וב"כ הב"י (ס"ג, מהו"ט) מן הריב"ש (סי' ק"ט), וב"כ ריקאנטי (סי' ע"ד), ורש"ד"ם (י"ד סי' ק"ט, וק"ט), ורשב"ש (סי' רע"ז) ומהר"א ששון (סי' ט"ז, ז"ה, וק"ט), ופני משה (ח"כ סי' כ"ז), ע"י"ש.

והרינו מכריזים בזה עוה"פ בשער בת רבים, שמו"ה ישראל מאיר קיהן נ"י - הוא חף מפשע כי הוא "ציית דינא" גמור ע"פ ב"ד - ואליבא דכל הפוסקים, וה"סירוב" מה שהוציאו האנשים הנ"ל אשר נקבו בשמות - בשקר יסודה והוא מנוגד להלכה אליבא דכל הפוסקים, ואין לה שום תוקף ומקור בהלכה כלל - והוא בטל ומכוסל בחרם הנשבר וכעפרא דארעא.

ואנו פונים בזה לכל מי שכוחו להשפיע על האנשים הנ"ל - שישבו מדרכם הרעה, ויחללו מלבנות אנשים כשרים - ומלחחויק ביד ההולכים ב"ערכאות" - ומלחכשיל רבים באיסור "אשת איש" וכממיעת "ממורים" במחנינו, [מה שזה מהוה הגורם העקרי לכל "צרות רבות שבימינו" ה"י - וכדאיתא בגמרא (שבת קל"ט, א) אם ראת דוד שצרות רבות באות עליו - צא ובדוק בדייני ישראל, שכל פרעניות שבאה לעולם - לא בא אלא בשביל דייני ישראל, ע"י"ש], יהיה חלקו בין מזכי הרבים והמעמידים הדת על תלה, ולמזהיר ולנוהר - שלומים תן כמי נהר, ולהשומעים יונעם - ועליהם תבא ברכת טוב.

אברהם מיכאל יוניאן
אברהם שמואל יהודה געשמעמער
ראב"ד ב"ד צ"צ סינף "שמרו משפט"

וע"ז באעה"ח - בשם שאר חברי הביד"צ - דסניף "שמרו משפט" יום א' לס' תרבות אנשים חמאים.. ושחתם לכל העם הוח' (ממות מסעי), עשרים ושנים יום להודש תמוז, שנת ה'תש"ע לפ"ג